

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן סורת ז"ל

108 חשון תשע"ט | שנה חשיעית גיליון מס' 108 www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי | שמואל משה בן אסתר טוטיאן | משה בן שרה בן-פורת. ת.נ.צ.ב.ה.

"לא תשנא את אחיך" גם כשבוחר אחרת ממך

מחלקת חסר ו' בנטריון: מכה, חרון, לקוי, קללה, תכלית, פלומו שמהמחלקת מביאה פליה לעולם. אמרו חז"ל: בשלשה מקומות ותר הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה, ולא ותר על מחלקת.

ולפלא גדול על בעל המחלקת, הלא אם אחר יפגע מעט בבנו אפלו שלא במתכוון, מפיו לפידים יהלכו עליו, וכל שכן אם יזיק לו בכונה ונפל על ידי זה למשקב, אף שנתרפא, יפרסמו לאיש אכזרי בעיני הכל עבור זה, ולא ישקט ולא ינוח עד שיגמול לו כמעשהו, ובלבו יקט עליו עבור זה שנאה נצח. וישהא בעצמו מביא כל הצרות על בניו עבור זה, ואפשר שימותו גם כן, חס ושלום, וכמו שכתבנו למעלה בשם המדרש, שאפלו יזיקו שדים נענשין עבור זה החטא, לא יחוס עליהם כלל, אין זה כי אם שהיצר הרע מסמא את עיניו, ושם לפניו כל הבורות והפחיתים לעמק שוה.

המפלגה שלו, יפאר וישבח את רבו, אך חלילה מלהשמיץ ולרדוף את המפלגה המתחרה.

לפניכם קטעים נבחרים מדברי קודשו של רבינו "הפך חיים", בספרו שמירת הלשון (שער הזכירה פרקים טו-יז), ברעת המחלוקת. ישמע חכם ויוסף לקח:

להתרחק מעוון המחלוקת

יש להתרחק מעוון המחלקת. כי מלבד העוון העצמי שהוא עון פלילי, כאשר נבאר, עוד הוא סבה עצומה לבוא על ידי זה לכמה עונות חמורין, דהיינו, לשנאת חנם, ולשוון הרע, וריביות, וכעס, ואונאת דברים, והלבנת פנים, ונקימה וניטירה, וקללות של חנם, ולקפח פרנסת חברו. ופעמים גם לחלול השם, חס ושלום, שעונו גדול עד מאד. ואפלו אם מתחלה לא נתכוון כל כך לרעה, אף על פי כן לבסוף לא ינקה מהעונות הנ"ל, כאשר בדיוק וימנע לקל היודע בטיב העולם.

ותחבולה אחת יש בזה ליצר הרע, אשר בזה ינצח אף את האדם השלם, כי יכניסו רק למדת הפעס והנחון, ואז כל המעקשים יהיו לפניו למיטרה, כי היצר הרע יראה לו אחר כך התרים רבים, ומלבד שיירשו לדרך לשון הרע וריביות, וגם אונאת דברים והלבנת פנים וכדומה, עוד ירוזו היצר, שעל אנשים פאלו אסור לרמם עליהם, ומצוה לדרפם בכל מיני רדיפות.

לא ניתן לבאר גודל הקול המחלוקת

והנה, אם באנו לבאר גדל הקול של מחלקת, יקלה הימנו והם לא יכלו. כמו שכתב בצאת הרמב"ם וזה לשונו: "נביאים נבאו, וחכמים חכמו, ויוסיפו לספר רעת המחלקת, ולא הגיעו לתכליתה". אך אעתיק איה מאמרים בקצור נמרץ, כדי שמהא יוכל המשפיל להתבונן בדרך כלל עון המחלקת:

וזה לשון המדרש רבה (פרשת קרח): אמר ר' ברכיה, כמה קשה המחלקת, שבית דין של מעלה אין עונשין אלא מכ' שנה ומעלה, ובית דין של מטה מי"ג שנה ומעלה, ובמחלקת של קרח - תינוקות בני יומן נבלעו בשאול תחתית. שנו רבותינו: ארבעה נקראו רשעים וכו', ומי שהוא בעל מחלקת, ואיתא בילקוט קרח: בא וראה, כמה מחלקת עושה, שכן

מוכן לירד לגיהנם ולא לפרוש מהמחלוקת

עוד בא אחי ואראך גדל כח היצר שיש במדת הנצחון, שישנכנס בעמק המחלקת, אז אף אם יראה בעיניו שהולך בדרך חשף ואפלה ירד לגיהנם על ידי זה, אף על פי כן הוא מתרצה יותר לילך בעמק שאול, ולא יחשף מן המחלקת. על כן חוס, אחי, וחמול על נפשך ונפש בניך ויבנותיך וינע עצמו מהמחלקת. גם יש לו לאדם להזהר מלהיות מעוזרי המחלקת, כדי שלא יענש גם הוא בבת עת פקדתם. ואמרינו (סנהדרין קיא): "אמר רב כל המחזיק במחלקת עובר בלאו. רב אסי אמר ראי להצטרע". ולעיל כתבנו בשם "ספר הקנה", שלפעמים מחליף הקדוש ברוך הוא את ענש הצרעת בעניית, והרי הוא עני הנמסר בידי אדם.

והאיש הנלכד יתבונן תמיד כמה שאמרו חז"ל במדרש רבה (ויקרא פרשה כז), על הפסוק "והאלהים יבקש את הנרדף" (קהלת ג, טו): לעולם "והאלהים יבקש את הנרדף". אתה מוצא צדיק רודף צדיק - "והאלהים יבקש את הנרדף". צדיק רודף רשע - "והאלהים יבקש את הנרדף".

ואם כן יש להתבונן מה מזה פמה יש לאדם להרחיק את עצמו מלהיות מעוזרי המחלקת, לרדף צד אחד מהצדדים, אחרי שלבסוף יתבע הקדוש ברוך הוא את דמו מידו. ותחת שהוא מקנה להיות מן המנצחין ולחלל כבוד על ידי זה, יראה לבסוף בבזיונו שיענש בצרעת או בעניית וכנ"ל. אבל השומר עצמו מן המחלקת הרי זה מכבד בפני הבריות.

לעיתים, ימי הבחירות ימים קשים הם לעם ישראל בכלל ולציבור החרדי בפרט. לעיתים, יצר הניצחון מעביר כמה אנשים על דעתם ועל דעת קונם, וחוטאים המה בעוונות חמורים, החל בשינאת חנים (שנאה רק בגלל שהשני לא בוחר במפלגה שלי), וכלה בגזל (השחתת רכוש המפלגה המתחרה), ועוד עוונות לאין קץ ולאין תכלית.

אותם אנשים טוענים שכל כוונתם "לשם שמיים", כדי להעמיד הדת על תילה. אך הבל יפצה פיהם, שהרי כלל לא אכפת להם אם שכן או חבר בוחר במפלגה חילונית, ורק כנגד מי שבוחר במפלגה המתחרה למפלגה שלהם, כנגדו הם יוצאים בחרב ובחנית. זו ההוכחה הגדולה ביותר, שאין כאן לא תורה ולא יהדות, אלא יש כאן מלחמה על כבוד הקבוצה, על גיובים ועל גיובות.

וכבר אמר מרן הגאון הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל, שפעמים רבות ישנם אסונות לאחר הבחירות, לא תקום פעמיים צרה, וזאת בעוון המחלוקת שבימים אלו. הוא היה אומר: "מי שבוחר - יש לו על מי לסמוך, מי שאינו בוחר - יש לו על מי לסמוך, אבל מי שעושה מחלוקת ומריבה - אין לו על מי לסמוך". אף אנו נאמר: "מי שבוחר במפלגה של רב פלוני - יש לו על מי לסמוך, וכן מי שבוחר במפלגה של רב אלמוני - יש לו על מי לסמוך, אבל העושה מחלוקת ומריבה - אין לו על מי לסמוך".

אנו, בני עדות המזרח, דרכנו הייתה מאז ומעולם לברוח מן המחלוקת, חבל שחלק קטן מצעירי הצאן נסחפים אחרי בעלי אינטרסים, המסיתים אותם בתואנות שווא ומדוחים. יפעל כל אחד למען

בסט ליירד

וכתובת הקעקע לא תתנו בבשרכם

רשת בסט ליירד אסתטיקה בשיתוף המגור הדתי מציעה הנחות משתלמות לציבור

- הסרת קעקועים ללא צלקות וסימנים
- הסרת איפור קבוע בלייזר
- הסרת נקודות חן / נמשים
- פינומסציות / ימי דם

בכל הפליניקות שומרים על כל כללי הצניעות הנדרשים

מטפלת לנושים ומטפלת לגברים

לפרטים נוספים: 1-700-707-897

ברצונך לקבל מידי חודש את העלון לאימייל שלך?

שלח בקשה ל- mhbp52@etrog.net.il

את און ארז מרזע זחיימ... הייתי פארה להלע הזיתה, כי עז ארז הייתי נכנס לשלל לקחת משהו קטן, הייתי נתקע שעות עם ה"חדשות הסולחת" ושאר מראין זשין.

אוקר אפזל על הרבה דברים, און מלעז אסוף. לפני כמה חודשים פרסמתם את הסיפור על נהל האולגוז שהיה מכר אסמארטפון, והזכירו להשתחרר מכך. חזרת וקראת את הסיפור כמה וכמה פעמים, ואמרתי לעצמי: "אז הוא יכול רק לחומר און אוקר כאלו שאובל". הו לי הרבה חששות פחדים, לא ידעתי איך יראה היום שלי מחיי אכלא. ומה יהיה עם המידע הזה ולפי זה וכו' וכו'. עד לעשית "עצלת אש" והשתחררתי.

עזרתי לסיון של חזרת "תני", שמה און מסללים אסורים, ומה עם ההתמכרות לאתרי "בשרים"? עשיתי מסלול עם מספר אתרי קולעזים מראש, ושאר לא יכל להוסיף אתרי דרך המחשב, רק בהתקשחות לחברה. את המוני עשיתי אשתי כך שרק היא יכולה להתקשר ולבקש הספת אתרי, והיא כאלו לא תעשה זאת. לאחר שהתנתק מהאינטרנט היו לי מספר ימים של דבוק, משהו כמו שיש לנמלים מסמים, אבל תחושות השיחור והאחר שקילתי הם שנתנו לי את הכח לחזק. היום אני ז"ה ארז שמה ומאשר במלא מלון המילה. זו תחושה אדירה ונפלאה, פעם ראשונה אחרי הרבה שנים, שהימים הנוראים עברו עלי בהתחממות הרוח, וללא נקיפות מצפון...

עכשיו ישמעו דבר מדהים! כעת שהאינטרנט הפך לכלי עבודה, ולא לתכנית דבור ששורפת את המלון ואת הנשמה, פתאום יזלתי להפתעת אלפי שקלים המגיעים לי מאתר פלון ומאתר אלמאון, אתם שכתית מרזע לנישה...

תודה רבה לכם, תצב למצוות, וכל אז
אוקר מהזפון
[השם והכתובת שמורים במערכת]

>>> **הערת העורך:** חן חן לאברך היקר על דבריו המחזקים. ומכאן נלמד הערה חשובה בנושא האינטרנט: לא מרוויחים כסף מהאינטרנט, רק מפסידים כסף בגללו! בעיני ראתי בעשרות בתי עסק, שהעובדים והמנהל עסוקים בגלישה, ומפסידים כסף רב... סיפר לי בחור מסוים, שהלך ולמד קורס אייבי (מכירה באינטרנט), אבל לא הרויח שקל, כי רק הוא ניגש למחשב הוא נסחף לאתרים כאלו ואחרים, ושכח למכור באייבי... זה בדיוק מה שקרה לאותו אברך!

מאן-דהוא טען בפניי: "האינטרנט חוסך זמן, במקום ללכת לבנק ולחכות בתור, בתוך כמה דקות אתה מסדר הכל". השבתי לו: "משל למה הדבר דומה? אדם שיש לו סניף בנק ליד הבית וגם סניף מרוחק יותר. בוחר לו אותו אדם ללכת לסניף הקרוב, כדי לחסוך זמן כמוכן. אבל בסמוך לסניף יושבים חבריו הטובים, משחקים ושותים, צוחקים ומדברים. עובר הוא לידם, ואין מצב שהוא ימשיך הלאה, הוא נסחף ויושב איתם כמה שעות. לאחר שהוא נחלץ מהם, פוגש הוא בדרכו מקומות פריצות ותועבה, והנה הוא מרגיש כאילו יד נעלמת מושכת אותו לשם, וכך באופן בלתי רציונאלי רגליו מוליכות אותו לתוך הגיהנום, שם הוא משיל מעליו את קדושתו וגם מפסיד הרבה כסף... בסוף הוא מגיע לסניף הבנק, ספק אם עדיין הוא פתוח. הנמשל מובן מאליו: נכון שהכניסה לבנק דרך האינטרנט חוסכת זמן, אבל בדרך הלך ובדרך חזור הפסדת זמן רב יותר, בשוטטות באתרים המותרים והאסורים.

חבר שהשתתף בקורס מסוים סיפר לי, שהחל ויכוח לגבי הסמארטפון, ואז המורה החילוני שאל את המשתתף החרדי: "אני נוסע ברכבת שעה-שעתיים, **מנצל את הזמן** (!) וגולש בסמארטפון, מה אתה תעשה? תשתעמם?". ענה לו החרדי בפיקחות: "אני אתקשר מהטלפון הכשר שלי לאשתי ואשוחח איתה על ענייני הבית וחינוך הילדים". בזמן שאסיר הסמארטפון חותך את הקשרים שלו עם אשתו לטובת אחרות, בזמן הזה - המשוחרר טווה קשרים עם אשתו... אני בכלל חושב, שזה לא אסון להסתכל דרך החלון ולהנות מנופי הבריאה הנפלאים. פעם ראיתי קריקטורה כל כך משקפת את המציאות: ציירו אנשים מטיילים בהרים, ובמקום להסתכל על הנוף, הראש של כולם תקוע במכשיר הזה שמכשף אותם. זאת ועוד, אם רוצים לנצל את הזמן - אפשר ללמוד באיזה ספר בנסיעה. אני זכיתי ללמוד ספרים שלמים בנסיעות באוטובוס.

לכבוד העלון החשוב והיקר "אור עליון", השלם והזכרה! אין חייב לכך תודה רבה ענקית, הסיפור שלי הוא סיפור ארוך, סיפור חיים של שאונה שנים. כאלו, שאי אפשר לתמצת סיפור של שנים כמה שורות, כל זאת אנסה קצת לספר. לפני שאונה שנים עזרתי להקנות להכנס את התחש (האינטרנט) אלי הזיתה. מדובר בצורך אישי אמיתי, ולא בסתם איצה תירוצי. בהתעצבות עם אחד מגדולי הרבנים שליט"א קילתי את ההיתר לכך. התחברתי דרך "אתרז" ומסלול לחריש של רמון. אבל מה שקרה, שהצצת באתר החדשות "הירדניים" למיניהם, הצצתי ונפלעתי, עד שקילתי באתרי אלו. ומלנישה באתרי ה"מותרים" המדון היה חלקיק לתחממות הרפש, כפי שאבאר להלן:

ישנה זמיה גדולה בסיון הנ"ל - שאנה קולע זעזמך את דרזת הסיון שלי, לתיצת כפתור או גשית אפון. וכן עזרתי ממסלול "אתרז" למסלול "רמון". וזתך "רמון" ממסלול סיון לזזה לסיון נאק, החוסם תלצות גדולות לרבה. אין מתיישי למר אזל היית מכר... הצפירה המגשרת על בא השבת הייתה עזר צפירת הרעיה, שזחך הי כעת אין משתחרר ל-24 שעות מהמאסר האינטרנטי! עז גשעות שהיית חייב לשהות מחייב לבית היו אלו שעות שישמתי דון לחוזה, ומעלם לא הפני את המאמאמאם שלקוחים את לחוז את הכלל הקרוי סמארטפון, מסכנים, אפילו דקה

דברים חוצבי להבות אש, זאת מנהיג הדור, הלוחם למען קדושת עם ישראל וצביונה היהודי של המדינה, מרן הגאון הרב מאיר מאוזז שליט"א

"מי שיש לו פלאפון טמא, ואפילו פלאפון פשוט [-מאוסר] שכביכול בסדר אבל יש בו "וואטסאפ", שהוא מחריב את העולם, צריך להתרחק מזה".

בתורה. בתוכחה כתוב פסוק נורא ואיום: "בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי" (דברים כ"ח, מ"א), ולא דוקא שבי גופני אלא גם שבי רוחני. המלה "איפון" פעמיים, אחד לבן ואחד לבת, בגימטריא "בשבי". והפסוק אומר "ולא יהיו לך", הם לא יהיו שלך כי השבי לוקח אותם. ואח"כ מגיעים לשפל המדרגה, שאי אפשר לתאר את זה.

"צריך לדעת שזה כמו אדם שבולע רעל, ואומר: 'אני מחוסן ולוקח ויטמינים הכי טובים', אבל זה לא יעזור לו כלום, כי רעל קטן יכול להרוס בן אדם. גם אם הוא בחור, גם אם הוא נשוי, גם אם הוא זקן, לא יעזור לו כלום. ומשפחות שלמות התפרקו בגלל הדבר הזה. לכן מי שיזרוק את האיפון הרשע הזה, הקב"ה יתן לו שנה טובה ומבורכת, חיים טובים וארוכים, ויתן לו שמחת חיים, שישמח בילדים שלו ויראה מהם נחת. כ"כ חשוב הדבר הזה". (בית נאמן, גיליון מס' 128, אות ב).

פינגוין זה לא אותו דבר בכלל. זהו מה שאומרים בשבע ברכות: "שמח תשמח רעים אהובים כמו ששמחת את יצירך בגן עדן", כמו שאדם הראשון לא ידע שום אשה בעולם רק את אשתו חוה, ככה צריכים להיות גם אנחנו, שלא לחשוב על כלום". "מי שחי בצורה אחרת וחושב שהוא "מתקדם", יידע לו שהוא לא מתקדם אלא הולך בחושך, "העם ההולכים בחושך" (ישעיה ט' א'), פעם הוא יילך שם ופעם היא תלך שם, ושתי המשפחות קרועות הם ובניהם עד עולם. צריך להתרחק מזה. ואפילו אדם שמוכרח בשביל העבודה שלו, יקח רק את המינימום האפשרי. ואם אפשר בלי זה, יותר טוב". (בית נאמן, גיליון מס' 127, אות טז).

"כמה פעמים דברנו על האיפון, ואין לך דבר שאינו רמוז בתורה, כי כמה שישתגעו עד למעלה, ויעשו כל מיני איפון ופלאפון ומלאפון... הכל כתוב

"בימינו היה מעשה בנתיבות, ביהודי אחד שחי הוא ואשתו ובניו, ובגלל הוואטסאפ פתאום גירש את אשתו ולקח אשה אחרת. היום הבנים שלו קרועים שבוע כאן ושבוע כאן, והוא גרם להם. אמנם הוא חושב שעשה דבר גדול, אבל היום הוא עוב את אשתו ומחר האשה הזאת תעזוב אותו, שלא יחשוב שהעולם הפקר".

"מה הרווחנו מכל המכשירים האלה?! פעם בני אדם היו מאושרים, "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד" (בראשית ב' כ"ד). אומרים "שמח תשמח רעים אהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם", מה הכוונה? אדם הראשון כשהיה עם חוה, לא חשב אולי יקח גמלה אחת או פרה אחת או בעל חיים אחר, כי הם לא דומים בכלל, ואפילו

כיצד מחנכים לתורה ולתפילה?

דרכי החינוך

מאת מרן הגאון הרב גרשון אדלשטיין שליט"א
מתוך הספר "דרכי החינוך"

חינוך בכפייה גורם לתוצאה הפוכה

יש הורים שכופים את הילדים לעשות דברים בעל כורחם, והתוצאה היא הפוכה, כי טבע האדם שהוא שונא לעשות מה שמכריחים אותו, ועושה דווקא להיפך. ולמשל, כאשר מכריחים את הילד להתפלל, הרבה פעמים זה גורם שישנא את התפילה. וכן ילד שמכריחים אותו ללמוד, זה גורם שישנא את הלימוד. ויש הרבה הורים שאינם מבינים זאת, ומחנכים את הילדים בכפייה, ואינם חושבים מה יהיו התוצאות. אם יש אווירה טובה בבית, והנהגת ההורים באופן שהשכינה שרויה ביניהם, גם הילדים מושפעים מזה, ומתנהגים כפי מה שהם רואים דוגמא אישית אצל ההורים. ואם ילד רואה שאביו לומד בחשק ובהתמדה, גם הוא לומד כמו אביו. טבע הילד שהוא מחקה את הוריו, וכפי שרואים הרבה פעמים ילד קטן שמתעטף בטלית ונעמד כמו חזן, כי טבע הילדים לחקות את המבוגרים. וכך גם בתפילה, טבע הילד הוא, שמחקה את אביו ומתפלל כמוהו, ובמשך הזמן הוא גם לומד את פירוש המילים ומקבל טעם בתפילה.

ואם ילד אינו רוצה ללמוד, אין להכריחו בכפייה, אלא יש לחפש דרכים כיצד להאהיב עליו את הלימוד. והעצה היא, לפתות אותו בדברים המושכים את לבו. ולמשל, ילד קטן אוהב מיני מתיקה, וילד גדול

יותר נותנים לו פרסים אחרים, ואמנם בתחילה ילמד שלא לשמה, אבל במשך הזמן יגדל ויקבל טעם בלימוד, וכבר ייהנה מהלימוד עצמו. וכך כתב הרמב"ם (בהקדמתו לפרק חלק) וזה לשונו: "נער צעיר הוכנס אצל מחנך ללמוד התורה... ויאמר לו: 'למד ואתן לך אגוזים או תאנים, או אתן לך חתיכת סוכר'... וכאשר גדל ונתחזק שכלו, ונעשה קל בעיניו אותו הדבר שהיה מחשיבו מקודם, וחזר להעריך דברים אחרים, משדלים אותו באותו הדבר היותר חשוב בעיניו, ויאמר לו מלמדו: 'למד ואקנה לך נעלים נאים או בגד שתארו כך'... וכאשר תהיה דעתו יותר שלמה... ויאמר לו מלמדו: 'למד פרשה זו או פרק זה ואתן לך דינר או שני דינרין'. וכו'." (עמ' פב).

הקלקול שיכול להיגרם מחינוך בכפייה

בימינו יש תופעה של צעירים מבתים של בני תורה שיוצאים לתרבות רעה, ואפילו ממשפחות של צדיקים מפורסמים, יש ילדים שהתקלקלו, והרחוב גורם קלקול גדול רחמנא לילצן. והרבה פעמים סיבת הקלקול היא מתוך הבית עצמו, שההורים אינם יודעים לחנך, וכשרואים שהילד אינו לומד ואינו מתפלל כמו שצריך, דורשים ממנו בתקיפות שילמד ויתפלל, וכופים אותו לכך, ומחמת זה הילד מתקלקל יותר.

וכבר הזכרנו שחינוך בכפייה אין בו תועלת, אלא להיפך, זה גורם קלקול. וסיפר לי אחד שמתעסק עם נושרים, ששוחח איתם, ואמרו לו שהם שונאים את ההורים שנאה איזומה, מפני שהיו דורשים מהם ומכריחים אותם לעשות דברים בכפייה.

ומעשה שהיה באחד שבצעירותו יצא לתרבות רעה, ואחר כך חזר למוטב, והיה שומע דרשות, ולומד הלכות ומשניות, אבל גמרא לא היה מסוגל ללמוד. והתברר, כי בילדותו היו לו קשיים בלימוד הגמרא, וההורים כפו והכריחו אותו ללמוד, עד שקיבל פחד מזה, ושנא את לימוד הגמרא, כיון שלמדו איתו בכפייה ולא מתוך אהבת תורה. והיה צריך לטיפול מיוחד להוציא מלבו את הפחד שיוכל ללמוד גמרא.

כיצד מחנכים לתפילה?

לפעמים ילד אין לו טעם בתפילה, מפני שלא ראה אצל אביו מה היא תפילה, ולא קיבל חינוך כראוי על תפילה, או שהכריחו אותו להתפלל. יש גם ילדים בחיידר או בישיבה קטנה, שמתפללים בקלות ראש, בלי רצינות כראוי. והסיבה לזה, מפני שאינם יודעים את ערך וחשיבות התפילה. ולא שייך להכריח אותם להתפלל כראוי, רק צריכים ללמוד איתם הלכות תפילה, ולהסביר להם מה זה תפילה, ומה היא הקדושה שיש בתפילה, שבינו את הרווח בזה, ולמה כדאי להתפלל בכוונה, ומה מפסידים אם לא מתפללים כראוי.

היה עובדא בתלמיד בישיבה קטנה, שהיה לומד ומשתתף בכל השיעורים והסדרים, אבל בתפילות לא היה מתפלל בישיבה, אלא בבית הכנסת. וההורים חשבו להכריחו להתפלל בישיבה, אך כששאלו את מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל, אמר להם, כי אם הם רוצים שבנם יישאר יהודי, שלא יכריחו אותו, כי אם יכריחו - זה גרום לתוצאה הפוכה. (עמ' פה).

שמאל דוחה וימין מקרבת

חינוך ביד קשה הוא דבר מסוכן מאד מאד!

בעבר היו תקופות אחרות שהרחוב היה מלא ביראת שמים, ואז גם ילד שיצא לרחוב לא היה מתקלקל, ולבסוף היה נכנע וחוזר לביתו, אבל בזמננו אם גורמים לילד שיצא לרחוב, זה ממש 'לפני עיור'. (עמ' עז).

כתב הגר"א [לאשתו] באיגרתו: "ולמען השם תדריכם בטוב ובנחת". חינוך הבנים צריך להיות בנחת, בלי כפייה. ואמנם יש מקרים מיוחדים יוצאים מן הכלל, והכל תלוי לפי אופיו של הילד, אך בדרך כלל צריך שיהיה בנחת. וכלשון הכתוב (קהלת ט"ז): "דברי חכמים בנחת נשמעים". היינו, שאפילו דברים חכמים, שהם דברי חכמה, אינם מתקבלים אלא בנחת, ואם יאמרו אותם בתקיפות, אינם משפיעים. כך גם חינוך הבנים, צריך שיהיה בנחת, עם יחס טוב לילד, שאז החינוך משפיע עליו ומתקבל על לבו.

אמנם, צריכים לחנך באופן שהילד לא ישלוט על ההורים, אלא יתנהג אליהם בכבוד ובהערכה, ולא ירגיש שהוא "חבר" שלהם. ולמשל, אם האב לוקח את הילד על כתפיו, והולך איתו כך ברחוב, זה חינוך לא טוב, שהילד מתחנך כאילו האב הוא חמור לרכב עליו... ואין זה כבוד האב. אף על פי שמחנכים בנחת, צריכים שהבן יידע לכבד את האב. (עמ' צו).

(סוטה מז,א): "שמאל דוחה וימין מקרבת". מצד אחד 'שמאל דוחה' - להרגיל את הילד שאינו יכול לעשות כל מה שהוא רוצה, ולא יתנו לו את כל מה שהוא דורש. אבל יחד עם זה צריכים גם 'ימין מקרבת' - שירגיש שההורים אוהבים אותו. וממילא יבין שהם רוצים את טובתו, וגם מה שמסרבים לבקשתו, זה לטובתו, אף על פי שאינו מבין מדוע. (עמ' פח).

לחנך בהערכה ובנחת עם שמירה על כבוד ההורים

בענין חינוך הילדים, כבר הזכרנו בעבר, שילד שמרגיש שלא מעריכים אותו בבית, עלול להישרב מזה ולצאת לתרבות רעה חס ושלום. ואמנם ילד שהוא ירא שמים ובעל מידות טובות, נושא את סבלו בדומיה, רק לפעמים זה גורם שמאבד את החשק ללמוד ולהצליח. אבל יש ילדים, שאם הם מרגישים שההורים לא מחשיבים אותם, זה גורם שעוזבים את הבית ויוצאים לרחוב. ורבים מהנושרים בזמננו הם צעירים שגדלו בבתים מצוינים של בני תורה ומרביצי תורה חשובים מאד, ויצאו לתרבות רעה מפני שלא התייחסו אליהם כמו שצריך, עד שעזבו את הבית ופרקו עול רחמנא לילצן.

להימנע מלתת לילד כל דרישותיו

יש הורים בעלי לב טוב מאד, שנותנים לילד כל מה שהוא רוצה, וכשמבקש איזה דבר ומתחיל לבכות, מיד הם מרחמים עליו ונותנים לו. ואחרי שהוא רוצה שנותנים לו כל מה שהוא רוצה, הוא מתחיל לשלוט על ההורים, ונעשה כמו 'מלך' שחייבים תמיד לשמוע בקולו.

ומצינו בבן סורר ומורה, שאחרי שהורגל בתאוות האכילה, סופו שמבקש למלא תאוותו ואינו מוצא, ועומד על פרשת דרכים ומלסטם את הבריות. ואם כך אמרו לגבי תאוות האכילה, כל שכן תאוות השליטה, שהיא תאוה גדולה יותר. ולאחר שילד מתרגל שהוא השולט, שכולם כפופים אליו וחייבים למלא את מבוקשו, עלול להגיע לידי דברים חמורים, כדי להשיג את תאוות השליטה שהורגל בה.

לכן יש להימנע מלתת לילד כל מה שהוא רוצה ודורש. וראיתי פעם ילד שאמר, שהוא ירגיז את אביו עד שהאב ייכנע וייתן לו את מבוקשו. וזה מפני שהורגל מקטנותו שנותנים לו כל מה שהוא רוצה. ויש ילדים שמתרגלים להיות מפונקים מגיל קטן מאד, ובתחילה הם בוכים ורוצים שיחזיקו אותם כל הזמן על הידיים, ובהמשך מוסיפים עוד ועוד דרישות, עד שההורים לא מסוגלים לעמוד בזה.

והדרך הנכונה בחינוך היא כמו שאמר

לעילוי נשמת
אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אלי ליאון בן זעירא
ת.נ.צ.ב.ה.

דין השוכח "רצה והחליצנו" בברכת המזון בשבת

נתן" בשם ומלכות. ואין צריך לומר, שאם נזכרה רק לאחר שהתחילה ברכת "הטוב והמטיב", שתמשיך בברכת המזון כרגיל. (יבי"א ח"ו סי' כח. חו"ע ברכות עמ' קז ס"ד. הליכו"ע ח"ב עמ' עט. ומש"כ שתאמר "למדני חוקיך", כך נלע"ד, שאין כאן חשש ברכה לבטלה, וכן משמע בחו"ע, כיער"ש).

שאלה: אחרי שסיימתי לברך ברכת המזון בשבת, הסתפקתי אם הזכרתי "רצה והחליצנו" או לא, האם עלי לחזור על ברכת המזון?

תשובה: מי שאחר שברך ברכת המזון נסתפק אם אמר "רצה והחליצנו", אם לאו, אין צריך לחזור ולברך. (יבי"א ח"ו סי' כח. חו"ע שבת ב' עמ' קצד).

שאלה: אצלנו בבית הכנסת, לאחר תפילת שחרית של שבת לומדים שיעור הלכה, עושים קידוש ואוכלים עוגות ועוגיות. לאחר מכן אני עושה בבית סעודה על פת. האם סעודה זו נחשבת לסעודה שנייה, ואם שכחתי לומר "רצה והחליצנו" עלי לחזור על ברכת המזון, או נחשבת לסעודה שלישית, שאין צריך לחזור על ברכת המזון?

תשובה: מי שאכל בשחרית של שבת מיני מזונות לאחר קידושא רבה, והסעודה של שבת העיקרית שהיא בפת ותבשיל של שבת עשאה לאחר כמה שעות, ובסעודה הזאת שכח להזכיר של שבת בברכת המזון, אינו צריך לחזור, ודינו כמו כל סעודה שלישית של שבת. (חו"ע שבת ב' עמ' שמו).

ד. אם התחיל ממש בברכת הטוב והמטיב, ואמר "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם לעד", חוזר לראש ברכת המזון. (חו"ע שבת ב' עמ' קצב. וחלק מהדינים נתבאר גם בחו"ע ברכות עמ' קא, קז, ובהליכו"ע ח"ב עמ' עט).

שאלה: תודה רבה על התשובה המפורטת, וכעת אבקש לדעת מה הדין אם בסעודה שלישית של שבת שכחתי להזכיר "רצה והחליצנו"? והאם דין האישה שווים בזה?

תשובה: הדינים שנתבארו בתשובה הקודמת בסעיפים א-ג, לגבי סעודה ראשונה ושנייה, דינם שווה גם לגבי סעודה שלישית. אבל אם שכח לומר "רצה והחליצנו" בסעודה שלישית, ונזכר רק לאחר שהתחיל ממש בברכת הטוב והמטיב, שאמר "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם לעד", אינו צריך לחזור לראש ברכת המזון, כמו שהדין נותן שחוזר בסעודה ראשונה ושניה של שבת, וכדלעיל בסעיף ד'. (חו"ע שבת ב' עמ' שמג ס"ג. חו"ע ברכות עמ' קז ס"ה. הליכו"ע ח"ב עמ' עח-עט).

במה דברים אמורים לגבי איש, אבל אישה ששכחה להזכיר "רצה והחליצנו" בסעודה שלישית: אם נזכרה אחר שאמרה "ברוך אתה ה'", לפני שתסיים "בונה ירושלים", תאמר "למדני חקיך", ותחזור לומר "רצה והחליצנו". אבל אם נזכרה רק לאחר שחתמה "בונה ירושלים", אינה אומרת ברכת "אשר

שאלה: לעיתים קורה לי שאני שוכח להזכיר "רצה והחליצנו" בברכת המזון בשבת, בסעודה ראשונה (ליל שבת) או בסעודה שנייה (יום שבת בבוקר), האם עלי לחזור על ברכת המזון? ולהיכן עלי לחזור?

תשובה: בברכת המזון בשלושת הסעודות של שבת צריך לומר "רצה והחליצנו" (להזכיר בו של שבת). ואם שכח לאומר **בסעודה הראשונה והשניה**, הדין כדלהלן: (דין האישה בזה כל כדין האישה)

א. אם נזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'", לפני שסיים "בונה ירושלים", יאמר "למדני חקיך", כדי שיראה כאילו אמר פסוק בתהילים: "ברוך אתה ה' למדני חוקיך", ויחזור לומר "רצה והחליצנו".

ב. אם נזכר אחר שחתם "בונה ירושלים", קודם שהתחיל בברכה רביעית, יאמר שם "ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית, ברוך אתה ה' מקדש השבת".

ג. אם התחיל בברכת "הטוב והמטיב", ואמר "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם", על דעת לסיים ברכת הטוב והמטיב, ומיד נזכר, יסיים "אשר נתן שבתות למנוחה וכו'".

סיפורי ישועות

בחורה מעבר לים הייתה מעוכבת שידוך זמן רב, והיו לה קשיים רבים במציאת הזיווג, ערכנו עבורה "פדיון נפש" מידי פעם בפעם. וברוך ה', החודש היא בשרה לנו בשעה טובה ומוצלחת, שהיא התארכה במזל טוב!!!

בחורה אחת היו לה בעיות אורולוגיות קשות, אימה הייתה מאד טרודה מהמצב, היא התקשרה לפני כחודשיים וביקשה שנערוך "פדיון נפש" עבור בתה. בחודש החולף אימה התקשרה שוב, וביקשה שנערוך פדיון נפש עבור בתה לזיווג הגון בקרוב, תוך כדי שהיא מציינת: "יש לי נסיון טוב עם זה, לפני כחודשיים ערכתם פדיון נפש לבתי וכנ"ל, וברוך השם אחרי זמן קצר הכל חלף הלך, והיום היא בריאה ושלמה לחלוטין, לכן אני מבקשת כעת פדיון נפש לזיווג עבור בת".

ערכנו "פדיון נפש" עבור אישה שנשלחה לערוך בדיקות לבריור אם ח"ו יש לה את המחלה הנוראה. למחרת היא התקשרה לבשר לנו: "תוצאות הבדיקות יצאו מעולות. זה לא מובן מאליו, אחותי יש לה את המחלה, וגם בעלי לשעבר נפטר מהמחלה, ולכן היו לי חששות בלב. בפעם שעברה שערכת את הבדיקות, לא יצאו תשובות חד משמעיות, ולכן הייתי במתח רב עד שערכו בדיקות חוזרות ושללו את המחלה. אבל הפעם ברוך ה' כבר בפעם הראשונה שללו את המחלה".

פדיון נפש על פי הקבלה

על ידי רב מקובל עם כוונות הרש"ש זצ"ל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים לרפואה, לפרנסה, להצלחה, למציאת הזיווג, לזרע של קיימא, לשלום בית, וכו

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון
צלצלו 054-8413979

אנו זקוקים לתרומות רבות!
ניתן להפקיד בבנק הדואר

מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

מון, פאר הדור והדרו, שר התורה, הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א: הנני ממליץ בזה על עמותת "אור עליון" שעושים פעולות רבות לקירוב רחוקים ולטיפול בנוער נוסף. ומדי חודש בחודשו מוציאים עלון "אור עליון", ומצאתי בו כמה דברים יקרים ונפלאים... מצווה רבה לעזור בידם כל אחד לפי כחו באונו ובהוננו, והיה נועם ה' עליכם, אכ"ר.

המקובל האלוקי הרב בנימו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום": מצווה גדולה מאד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם ככל העניינים וחיים טובים, אמן.

הקדישו ספרים לעילוי נשמת או להצלחה

עמותת "אור עליון" שמחה לבשר על מיזם אדיר של הנחת הספר "אור עליון" במקומות ציבוריים: בתי חולים, ספריות ציבוריות, מחנות צבא וכדומה. קחו חלק ביצירת הרבים! תרמו ספרים לחלוקה, ואנו נניחם עבורכם במקומות ציבוריים, עם מדבקת הקדשה על הספר: לעילוי נשמת קירכם, או להבדיל לרפואה והצלחה. כל זכויות הקוראים המתחזקים מהספר תרומתם ייקפו לזכותכם... מזו ק, המועתיים להניח ספרים במקומות ציבוריים, בתשלום דמי המשלוח בלבד, מוזמנים ליצור עמנו קשר.
צלצלו 054-8413979

המלצתו החמה של מרן הגאון הרב מאיר מאזוז שליט"א
לכבוד ידידנו היקר הרה"ג שלום וברכה!
קבלתי את ספרו החביב "אור עליון", מלא מאמרים יקרים לחיזוק האמונה בטוב טעם ודעת. וכבר בראיתי מודעה עליו (בעלון שלכם) הזמנתי אותו מחנות ספרים ועברתי על פני כלו.
בברכה רבה ויטו מעינותיך חוצה נאמ"ן

מחזק | מיסטי | מותח | אקטואלי | מרגש | מוחץ
צלצלו 054-8413979

הספר שיעלה אתכם גבוה גבוה

ספר מרתק ומגוון שייתן לכם את התשובות להרבה מהשאלות שהטרידו אתכם, ואולי... גם יביא לכם את הישועה לה אתם מצפים!